

Και τώρα ποιος θα μας δείχνει πως λύνονται τα παζλ της Αυτοδιοίκησης; Και τώρα ποιος θα μας δείχνει πως ξεπερνιέται ο τοπικισμός;

Παζλ ονόμαζε τη μέθοδό του. Δε διεκδικούσε ό,τι πρόγραμμα κυκλοφορούσε, μονάχα ό,τι ταίριαζε στο πρόγραμμά του. Γιατί αυτός είχε και πρόγραμμα και όραμα.

Ο Δήμαρχος είχε τον ορίζοντα του χωριού του, των Ανωγείων, έβλεπε μακριά, δεν φορούσε τα μυωπικά γυαλιά του τοπικισμού. Ενέπνευσε τα γύρω χωριά να συστήσουν τον ΑΚΟΜΜ, ως εργαλείο προκοπής της ευρύτερης περιοχής.

Δεν μπέρδεψε ποτέ την προκοπή με την απορροφητικότητα. Δεκαετίες πριν, πρωτοπόρος, μα δυστυχώς διαρκώς επίκαιρος. Ο τρόπος του ελάχιστους βρήκε μιμητές.

Θα θυμάμαι πάντα την επίσκεψη μας στο Πρέβελη μετά τη φωτιά το 2010. Προσφέρθηκα να τον στηρίξω, δεν είχε ανάγκη. Αυτός με στήριξε. Οποία τιμή.

Θυμάμαι πάντα την ξενάγησή του στα Ανώγεια, το καμάρι του για το χωριό του που το κατέκαψαν οι Γερμανοί, το Δημαρχείο με τον απεριόριστο ορίζοντα, το στρατηγείο του, το κέντρο υποδοχής νεαρών Προσφύγων, την πίκρα του για το μαράζωμα του Κέντρου αντιμετώπισης ζωνοόσων, την αστοχία του να ζητήσει ανεπιτυχώς άδεια για να θαφτεί ο Μάνος Χατζηδάκης στα Ανώγεια όπως επιθυμούσε. Θα είχε μνημειωθεί η συνεργασία τους στον πολιτισμό.

Έφηβος ες αεί, έτσι τον αποκαλούσε ο συνάδελφός του ο Σταύρος Μπένος, έτσι θα μείνει στην μνήμη όσων τον γνώρισαν. Ένας σοφός έφηβος της Αντίστασης και της Δημιουργίας, του έργου για το Δήμο δηλαδή.

Αντώνης Ανηψητάκης
για τη «Μια Κρήτη, Περιβάλλον - Άνθρωπος»